DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 1. | Katowice, dnia 25 stycznia 1933 r. | Rok I.

TREŚĆ:

Życzenia Noworoczne Prezesa Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Z okazji zmiany roku przesyłam wszystkim pracownikom tutejszego okręgu moje najlepsze życzenia.

Niech ten Nowy Rok darzy każdego pomyślnością tak w życiu zawodowem jak i prywatnem. Niechaj los dla każdego okaże się łaskawym i nie skąpi wszelkiego dobra a chroni przed troską. — Niechaj zadowolenie wewnętrzne, płynące z poczucia rzetelnie spełnionego obowiązku służbowego, podtrzyma i umocni wiarę, że pracą naszą utrwalamy i umacniamy byt Państwa, oraz niech będzie bodźcem do dalszej, wytrwałej i produktywnej pracy dla dobra Rzeczypospolitej i Instytucji.

Prezes Dyrekcji
(—) **Inż. W. Kozubek**

POCZTA.

1.
Przesyłki listowe nieodpowiadające warunkom dla kartek pocztowych.

Stwierdzono, że niektóre Banki względnie instytucje finansowe przesyłają awiza wekslowe, nieodpowiadające warunkom dla kartek pocztowych, za opłatą taryfową dla kartek pocztowych, co zmniejsza dochody Zarządu Pocztowego.

Zawiadamia się przeto — stosownie do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. PW. 130/12 z dnia 11. I. 1933 r., że awiza te ze względu na format i jakość papieru podlegają opłacie taryfowej, przewidzianej dla listów i w związku z tem poleca się urzędom (agencjom) postępować z korespondencją otwartą należycie i zgodnie z obowiązującemi przepisami.

No. P. P. 42 z dnia 18. I. 1933 r.

2.
Protestowanie weksli.

Uwiadamia się urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, że postanowienia art. 43 ust. 5

prawa wekslowego (Dz. U. R. P. Nr. 100 z r. 1924 poz. 926), według których „w przypadku wdrożenia postępowania układowego lub ogłoszenia upadłości nie potrzeba ani przedstawienia do zapłaty ani protestu z powodu niezapłacenia wekslu“, zwalniają wprawdzie w tych wypadkach posiadacza wekslu od konieczności dokonywania powyższych czynności dla zachowania prawa zwrotnego poszukiwania przeciw dłużnikom wekslowym, ale też dokonania tych czynności mu nie zabraniają.

Natomiast Zarząd Pocztowy ponosi wobec nadawcy listu zleceniowego odpowiedzialność, jeżeli weksel przyjęty przez urząd pocztowy do przedstawienia do zapłaty i do zaprotestowania, pomimo zachowania przez nadawcę wszystkich formalności, przewidzianych w ordynacji pocztowej (II P. 3) i przepisach wykonawczych do rozporządzenia o zleceniach pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. U. M. P. i T. Nr. 5 z r. 1931 poz. 25) i mimo nadawania się wekslu do protestu, nie został przez urząd pocztowy zaprotestowany.

Wobec powyższego urzędy i agencje pocztowo-telegr. winny weksle nadeszłe przy „wykazie zleceniowym dla weksli przeznaczonych do protestu przez urząd pocztowy“ — protestować, mimo wdrożenia postępowania układowego lub ogłoszenia upadłości dłużnika wekslowego (§ 24 przepisów wykonawczych do rozporządzenia — w sprawie zleceń poczt. Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5. z 1931 r. str. 97).

Nadmienia się, że nadawca zlecenia nie ma prawa ani obowiązku zamieszczać w tym kierunku w wykazie zleceniowym żadnych uwag ani zarządzeń poza uwagami, przewidzianemi w obowiązujących przepisach służbowych.

Nr. P. K. 40 z dnia 24 stycznia 1933 r.

3.

Korzystanie z przegródek pocztowych przez urzędy parafjalne.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. P. W. 551/10 z dnia 5/1. 1933 r. zawiadamia się, że władze i urzędy wszelkich wyznań, wymienione w spisie władz i urzędów, zwolnionych od opłat pocztowych (§ 18 II. P. 4) należy jako jednostki samorządu wyznaniowego, traktować na równi z innemi władzami i urzędami samorządowemi.

Taki sam sposób postępowania należy zasadniczo stosować również i do władz i urzędów Kościoła Chrześcijańskiego wszelkich obrządków. Z uwagi jednak na postanowienia Konkordatu, które stosunek tego Kościoła do Państwa i Zarządu Pocztowego normują nieco odmiennie od stosunku innych wyznań, należy do czasu ostatecznego uzgodnienia stanowiska Zarządu Pocztowego z zainteresowanemi władzami centralnemi — o czem urzędy (agencje) pocztowo-telegraficzne zostaną w swoim czasie powiadomione — w sprawach, dotyczących tego Kościoła, postępować w wypadkach wątpliwych — ile możności — w sposób praktykowany dotychczas w danym urzędzie pocztowym.

Równocześnie zwraca się uwagę na zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 31 grudnia 1931 r. Nr. 2691/8 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 2 z r. 1932 poz. 17), mocą którego urzędy stanu cywilnego i urzędy prowadzące księgi metrykalne, odnośnie urzędowej korespondencji, dotyczącej rejestracji stanu cywilnego, zostały umieszczone w ogólnym spisie władz i urzędów, zwolnionych od opłat pocztowych, jako urzędy państwowe, podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, oraz na objaśnienia do § 73 pkt. Ia ust. 4 przepisów ruchu do ordynacji pocztowej – część ogólna (II. P. 4), według których prowadzenie aktów stanu cywilnego w wyznaniach chrześcijańskich w b. zaborze rosyjskim i austrjackim powierzone zostało duchownym, przełożonym poszczególnych parafij. W tych więc wypadkach należy przełożonych (proboszczów) parafij, wyznań chrześcijańskich traktować na równi z urzędami państwowemi.

Przypomina się przeto, że w konkretnych wypadkach urzędy (agencje) winny ściśle stosować się do wydanych przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeń, a w szczególności że

1. władze i urzędy wszelkich wyznań, jako władze i urzędy samorządowe, są uprawnione do bezpłatnego korzystania z przegródek pocztowych (§ 273, II. P. 4),

2. władze te i urzędy są zwolnione od uiszczania opłat za podejmowanie i wypłatę przekazów pocztowych, nie doręczanych do ich lokali urzędowych,

3. przełożeni (proboszczowie) parafij wyznań chrześcijańskich na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego oraz urzędy stanu cywilnego i urzędy prowadzące księgi metrykalne, są zwolnione od uiszczania opłat pocztowych za przegródki pocztowe oraz za przy-

jęcie, zapisanie i przechowanie pełnomocnictw pocztowych na równi z urzędami państwowemi,

4. władze i urzędy wszelkich wyznań, nieprowadzące ksiąg stanu cywilnego (ksiąg metrykalnych) obowiązane są do uiszczania opłat pocztowych za przyjęcie, zapisanie i przechowanie pełnomocnictw pocztowych (§ 235 pkt. 2 ord. poczt. II. P. 3) i tut. zarządzenie okólne Lcz: 5/5162/31 z dnia 17/IX. 1931 r.,

5. władze i urzędy państwowe oraz samorządowe, żądające doręczenia im listów wartościowych, paczek lub przekazów do ich lokali urzędowych, obowiązane są do uiszczenia taryfowej opłaty za doręczenie bezpośrednio przy doręczeniu przesyłki (tut. okólnik No. 6 z 1932 r. poz. 67).

Brak w urzędzie pocztowym wolnych przegródek pocztowych nie stanowi przyczyny do odmowy przyjęcia zgłoszenia o przydział przegródki od nowych petentów lub niepobierania od nich taryfowych opłat. W tych wypadkach należy odnośną korespondencję przechowywać w przegródce innego abonenta lub w innem odpowiedniem miejscu i wydawać ją uprawnionemu do odbioru w sposób przewidziany w § 294 ust. 2 i 3 ord. pocztowej (II. P. 3).

No. P. P. 22 z dnia 13 stycznia 1933 r.

4.

Waga worków odsyłkowych i paczkowych.

W myśl postanowień zawartych w § 17 pkt. 2 na stronicy 56 i w § 21 pkt. 6 na str. 65 Przepisów o odprawie i przewozie poczty (tom II. P. — 8) waga pełnego worka odsyłkowego nie powinna przekraczać 30 kg. a waga worka paczkowego 40 kg. Tymczasem stwierdzono, że Urzędy sporządzają niekiedy odsyłki o wadze przekraczającej 50 kg. Załadowanie tak cieżkiego worka czyto do wózka, czyto do wagonu pocztowego wymaga dużego wysiłku i naraża niższych funkcjonarjuszów pocztowych na duże niebezpieczeństwo zwłaszcza przy ładowaniu takiego worka do wagonu pocztowego, gdzie do tego wymagany jest prawie zawsze pośpiech.

Należy zatem przypomnieć odnośnemu personelowi wymieniony wyżej przepis celem ścisłego przestrzegania. Zwraca się przytem uwagę, że niezależnie od kar za niestosowanie się do tego przepisu, Dyrekcja będzie pociągała winnych do odpowiedzialności materjalnej za skutki spowodowane zbyt wielkim ciężarem sporządzonego przez nich worka odsyłkowego.

No. P. Km. 210 z dnia 13 stycznia 1933 r.

5.

Odsyłanie bilonu do Banku Polskiego.

Oddział Banku Polskiego w Katowicach doniósł tut. Dyrekcji, że niektóre urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne przy odsyłaniu bilonu używają nieodpowiednich woreczków, a zamiast chorągiewek przywiązują do woreczków kawałki papieru lichego, ulegającego łatwo złamaniu i oderwaniu.

Ponadto odsyłają bilon w woreczkach o niepełnej ilości zawartości, w oddzielnych rulonach lub nawet luźnych sztukach monet.

Dyrekcja zwraca przeto uwagę urzędów i agencyj na przepisy rachunkowo - kasowe dla urzędów pocztowych tom X. R. I.

W § 24 wymienionych przepisów są wykazane typy woreczków, jakich należy używać przy odsyłaniu nadmiarów przeznaczonych dla Oddziałów Banku Polskiego.

Do woreczków należy przywiązywać przepisowe chorągiewki, dostarczone przez Skład Materjałów pocztowych (§ 24 p. 3 str. 56).

Bilon do Oddziałów Banku Polskiego należy odsyłać w woreczkach o pełnych pozycjach zawartości (§ 35 p. 4 przep. rach.-kas.), a nie w rulonach lub pojedyńczych sztukach monet.

W tabeli do § 23 są wykazane ilości sztuk monet, jakie winne zawierać pełne woreczki bilonowe.

Bilety bankowe winne być ułożone w paczkach po 100 sztuk (§ 22) i takie tylko pełne wiązanki — należy odsyłać w nadmiarach przeznaczonych do Oddziałów Banku Polskiego.

Wiązanki o niepełnej ilości biletów bankowych mniej niż 100 sztuk i woreczki bilonowe o niepełnej pozycji zawartości, należy odsyłać jako nadmiar przeznaczony dla urzędów zbiorczych (§ 35 p. 5).

Urzędy i agencje winne zapoznać się dokładnie z wymienionemi przepisami.

Winnych nieprzestrzegania tych przepisów pociągnie się w przyszłości do odpowiedzialności służbowej.

No. P. K. 12 z dnia 18 stycznia 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

6.

Rozmowy telefoniczne na terenie powiatu.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśniło reskryptem z dnia 29 grudnia 1932 r. Nr. TE. 2110, że wprowadzone rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 listopada 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i Tel. Nr. 23/32) powiatowe rozmowy za zniżoną opłatą mogą być przeprowadzane wyłącznie na terenie tego samego powiatu, wobec czego nie może mieć w żadnym wypadku zastosowania ustęp 4 § 58 taryfy telef. z roku 1929 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5/29).

Ponadto wyjaśnia się, że rozmowy przewidziane w § 15 taryfy w brzmieniu ustalonem cytowanem rozporządzeniem są opłacane według zniżonej taryfy w ciągu całej doby, pobieranie zatem za nie w godzinach słabego ruchu 3/5 ustalonych stawek jest niedopuszczalne.

No. TE.-209 z dnia 10 stycznia 1933 r.

7.

Postępowanie z odpisami kartek zgłoszeniowych na rozmowy przeprowadzane z rozmównicy.

Powiadamia się, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 2 stycznia b. r. Nr. TE. 2200 wyjaśniło, że odpisy wszystkich kartek zgłoszeniowych na rozmowy przeprowadzane z rozmównicy publicznej należy przechowywać w urzędzie, a nie przesyłać tychże do Wydziału Rachunkowego Dyrekcji wraz z rachunkiem miesięcznym. W tym kierunku zostanie niebawem zmieniony § 67 przepisów V. Tf. 4.

Urzędy o jednej sile urzędniczej oraz agencje pocztowo - telegraficzne winne zgodnie z § 3 punkt 33 pozycja I-sza oraz zgodnie z tut. okólnikiem z dnia 15 września 1932 r. Nr. 18 poz. 192 odpisy omawianych kartek zgłoszeniowych przesyłać do kontroli przynależnym urzędom kontrolnym. Natomiast urzędy niepodlegające kontroli urzędów kontrolnych winne kontrolę przeprowadzać w własnym zakresie, a Dyrekcji przesyłać kartki zgłoszeniowe tylko na żądanie.

Z niniejszem zarządzeniem należy zaznajomić podwładny personel i ściśle się do tego stosować.

No. TE. 512 z dnia 5 stycznia 1933 r.

8.

Termin nadsyłania rachunków przelewowych.

Stwierdzono, że niektóre urzędy i agencje zwlekają z nadsyłaniem Dyrekcji rachunków telefonicznych i telegraficznych regulowanych drogą bezgotówkowego przelewu, wskutek czego Dyrekcja nie może sporządzić i przesłać w terminie rachunków odnośnym władzom do uregulowania.

W związku z powyższem zarządza się, by wszelkie rachunki telefoniczne i telegraficzne wyrównywane drogą przelewu były przesyłane w osobnej kopercie wraz z wykazem (druk Nr. 1123) bezpośrednio pod adresem Oddziału administracji i eksploatacji najdalej do **5 każdego miesiąca.**

Urzędy i agencje niedotrzymujące powyższego terminu zostaną pociągnięte do odpowiedzialności.

No. TE. 530 z dnia 12 stycznia 1933 r.

9.

Koszta postępowania egzekucyjnego.

Powiadamia się, że wszelkie wezwania Urzędów skarbowych do zapłacenia kosztów egzekucyjnych, w wypadkach gdy kroki egzekucyjne dały wynik ujemny (§ 58 rozporządzenia Rady Ministrów z 25 czerwca 1932 r. Dz. Urz. M. P. i Tel. Nr. 16/32) należy przesyłać Dyrekcji przy sprawozdaniu, w którem należy podać wszystkie szczegóły odnośnie należności, które miały być ściągnięte.

Urzędy skarbowe należy powiadamiać pisemnie, że wezwanie do zapłacenia kosztów egzekucyjnych skierowano do Dyrekcji, która wyrówna należytości po otrzymaniu odpowiednich kredytów,

No. TE. 520 z dnia 18 stycznia 1933 r.

Adres Administracji: Dyrekcja Poczt i Telegrafów
(Oddział Organizacyjny)
Katowice, ul. Słowackiego 11.

„Drukarnia Śląska" Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 10-14.